

Prima instanță: S. Dimitriu

Instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican și V. Negru

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
ÎN C H E I E R E

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî și Oleg Stemoială

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Departamentul Instiuițiilor Penitenciare,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Coșneanu Elena către Departamentul Instituții Penitenciare și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, privind contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației pentru concediul de maternitate, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016, prin care apelul declarat de avocatul Rotaru Vitalie, în interesele Elenei Coșneanu a fost admis, casată hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 aprilie 2016, fiind pronunțată o nouă hotărîre.

A C O N S T A T A T:

La 24 februarie 2015, Coșneanu Elena a depus cerere de chemare în judecată către Departamentul Instituții Penitenciare și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, privind contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației pentru concediul de maternitate, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că la 07 octombrie 2011 a fost înregistrată căsătorit cu Coșneanu Valentin. Din viața în comun, la 03 iunie 2014 s-a născut fiul Eduard.

Soțul său Coșneanu Valentin activează la Departamentul Instituțiilor Penitenciare, începînd cu 15 martie 2010.

Reclamanta indică faptul că prin certificatul de concediu medical seria 01 nr. 1503499 se confirmă că s-a aflat în concediul de maternitate în perioada 14 aprilie 2014 – 31 august 2014.

La 25 noiembrie 2014 s-a adresat Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu cerere prealabilă de achitare a indemnizației pentru concediul de maternitate.

Prin răspunsul nr. 5/4726 din 03 noiembrie 2014 Departamentul Instituțiilor Penitenciare a refuzat achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate.

Consideră Coșneanu Elena că refuzul departamentului Instituțiilor Penitenciare de a-i achita indemnizația de concediul de maternitate este ilegal, deoarece dânsa întrunește condițiile legale necesare pentru a i se stabili și achita indemnizația.

Prin mandatul din 17 martie 2015 avocatul Rotaru Vitalie a fost împuternicit de Coșneanu Elena să-i reprezinte interesele în instanța de judecată inclusiv cu dreptul de a majora sau reduce cuantumul pretențiilor, de a ataca hotărârea judecătorească, ș.a. (f.d. 36).

La 08 aprilie 2015, avocatul Rotaru Vitalie a depus în interesele Elenei Coșneanu cerere de concretizare a pretențiilor (f.d. 73-75).

Solicită reclamanta repunerea în termen, recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor și Departamentul Instituțiilor Penitenciare în beneficiul Elenei Coșneanu a indemnizației de maternitate, obligarea Departamentului Instituțiilor Penitenciare de a stabili, calcula și achita Elenei Coșneanu indemnizația pentru concediul de maternitate de la locul de muncă al soțului la întreținerea căruia se află, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată în mărime de 10000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 aprilie 2015, cererea cu privire la repunerea în termen a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar cererea de chemare în judecată depusă de Coșneanu Elena către Departamentul Instituții Penitenciare și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, privind contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației pentru concediul de maternitate, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție (f.d. 79, 81-90).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de avocatul Rotaru Vitalie, în interesul lui Coșneanu Elena și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 29 aprilie 2015 (f.d. 107, 108-112).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2016, a fost admis recursul declarat de avocatul Rotaru Vitalie în interesele Elenei Coșneanu, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015, cu restituirea pricinii spre rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 125-131).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, a fost admis apelul declarat de avocatul Rotaru Vitalie, în interesele Elenei Coșneanu, casată hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 29 aprilie 2015, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Coșneanu Elena către Departamentul Instituției Penitenciare și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, privind contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației pentru concediul de maternitate și repararea prejudiciului moral a fost admisă parțial.

A fost recunoscut ilegal refuzul Departamentului Instituției Penitenciare nr. 15/4726 din 03 noiembrie 2014 prin care s-a refuzat Elenei Coșneanu de a calcula și achita indemnizația pentru concediul medical, în legătură cu nașterea copilului, de la locul de muncă al soțului.

A fost obligat Departamentul Instituției Penitenciare să-i stabilească, calculeze și să-i achite reclamantei Coșneanu Elena indemnizația pentru concediul medical de maternitate prenatal și postnatal, acordat în legătură cu nașterea fiului Coșneanu Eduard, a.n. 03 iunie 2014, de la locul de muncă a soțului Coșneanu Valentin, în condițiile art. 124 alin. (1) Codul Muncii.

Cererea Elenei Coșneanu în partea încasării prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

Cererea de chemare în judecată a Elenei Coșneanu către Ministerul Finanțelor al RM a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a dispus încasarea din contul Departamentului Instituției Penitenciare în beneficiul Elenei Coșneanu cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 3000 lei (f.d. 146, 147-154).

La 13 iunie 2016, Departamentul Instițiilor Penitenciare a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului recurenta a invocat faptul că instanța de apel nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material și încălcate normele de drept procedural.

Copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 22 aprilie 2016 (f.d. 155), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

La 24 iunie 2016, în adresa intimetei a fost expediată copia recursului declarat de Departamentul Instițiilor Penitenciare, însă pînă la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata Coșneanu Elena să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neapărării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Departamentul Instiuițiilor Penitenciare, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursul declarat de Departamentul Instiuițiilor Penitenciare, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală